



Kresba: Kuře

ÚVODNÍK

Zapnu blinkr. Cvak, cvak, cvak. Přehadím, kouknu se do zrcátka, modlím se, aby mi ta půjčená bílá střela nechcípala a zaparkuji. Poručím motoru otočením klíčku, aby přestal naříkat - většinou poslechne. Poberu všechny své potřebné i nepotřebné krámy a peláším do školy.

Tradiční hledání klíčů, zápasení se skříňkou, boj o prostor. Vše se valí ven, já vše tlačím dovnitř. Do mé, už docela plné náruče, přibírám další nepotřebnosti - sešit chemie, ekonomiky, management a především ty vypasené učebnice matematiky. Jsou tak tlusté, jakoby požraly všechnu moudrost vědy, která si bez smyslu i s ním hraje s čísly.

Úleva. Vše zahodím na lavici. Sundám židle a sednu si. Sedím.

Takhle nějak začíná můj školní den, ale přeci je tu dnes něco jiného, něco, co mi tu nepasuje. A sice vyhlídka zítřka. Po pěti letech už žádný zítřek nepříjde.

Sedím si na svém podprdelníku na Vaší židli, ve Vaší lavici. Vše se odcizuje, končí a mění se. Stejně tak jako to, že dnes (13. 5. 04) naposledy honím již dávno uzavřenou uzávěrku a sepisuji úvodník do Bezevěše.

A naposledy bych Vám všem, kteří znáte mě, nebo naši třídu, chtěla říct DĚKUJI. Děkuji za to, jaký je každý z Vás. Všichni dohromady tvoříme nenapodobitelný celek, který se mění každým rokem. Proto tu není nouze o kamarádství, lásku, přátelství, o nedorozumění, neopakovatelné zážitky, o srandu, slzy, o jedničky, pětky, pochvaly a o neomluvené hodiny. Proto je Naše (teď už spíš Vaše) škola taková, jaká je, a já jí přeji, aby takovou zůstala.

Letos maturitní třída 2. G v čele s třídním učitelem Martinem, skládá zkoušku dospělosti v posledním týdnu května. Ráda bych popřála studentům této třídy, aby se sem vraceli vždy, když budou sami chtít a nebudou muset být povoláni nepřijemnou zářijovou povinností.

A nakonec vzkaz pro A. Kubovou: Vzpamatuj se, dopiš poslední větu a jdi dělat něco pro Tvou maturitu. Uč se!!!

- éro -



Chtěla bych poděkovat panu Meissnerovi, panu Svobodovi a paní Šabatové za důkladné vedení k maturitě!

Naší třídě bych chtěla poděkovat za to, jaká je!

Ostatním bych chtěla poradit, aby otevřeli oči dříve než v 5. ročníku.

Lenka

Jedna jediná věc. Učte se dřív a ne až v pátáku na konci-jako my!

Poděkování samozřejmě patří všem učitelům a ostatním pracovníkům na SOUP!

Klára

Děkuji všem za všechno!

anonym

Chtěla bych říct všem žákům: Chovejte se k sobě hezky, protože až budete končit, mělo by být na co vzpomínat. Učitelům přeji nadále hodně sil a trpělivosti.

Linda

Pro učitele: Více trpělivosti s žáky a více jim naslouchat.

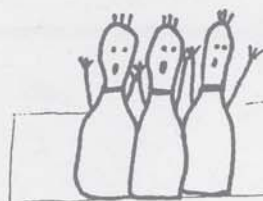
Pro žáky: Více trpělivosti s učiteli a více jim naslouchat.

Všichni jste jenom lidé, tak nezapomínejte i žít i užívat života. Škola neuteče!

Zuzana

- Připravila - Brin-

BEZVĚŠ



SPORTOVNÍ DEN NA SOUP



Kresba: Kuře

Já nejsem sportovní typ! Proto musím uznat, že zpráva o konání se sportovního dne 19. 4. mě nepřiměla k radosti tak veliké, jaká by byla úměrná skoku 2 m vysokého. Ba naopak, mé pocity by se daly vyjádřit řečneme až sebevražedným skokem do 2m hluboké jámy, třebaš i lvové. Tak prosím pochopte mé nadšení a mírně nesportovní naladění tohoto článku.

Jsem překvapena sama sebou, že jsem se vůbec přiměla zúčastnit se tohoto klání, z kterého mohli mít radost a dobrý pocit jen potuchtivci a Mgr. Martin Macek, který se vždy do role organizátora a zároveň i rozhodčího vžije naplno, až mám někdy pocit, že doma odpískává snad i večerku.

Překonala jsem se a pokusila se nahlédnout do tajů uspokojování se na základě výhradně sportovních výsledků. Jednou jsem se chopila bowlingové koule a ve snaze shodit všechny kuželky, vložila jsem do tohoto hodů veškerý svůj šarm i um. Ovšem výsledný efekt byl prachbídny a to doslova! První pokus skončil vymetením prachu z pravého žlábků té proklaté kluzké dráhy a druhý si zachoval vše z toho prvního, až na výměnu žlábků, který jsem odprašila. Rozhodla jsem se zabývat se výsledky a vůbec pocity ostatních účastníků tohoto sportovního dne.

Franta, 2.G - Je to tady fakt supr, paráda, ale asi všechny štvu, protože vyhrávám, hihi, nevádi.

E. Meissner - Zatím je to napínavý, napínavý a musím toho Františka předhonorit ještě . . .

Roman, 1.G - No, dobrý no, perfektní. Sportovní výsledky nic moc, mohlo by to být lepší, určitě. A sportovní den by se mohl opakovat.

Ondra Suchý, 1.S - No, je to dobrý, docela pohodička, určitě lepší než škola.

Petr, 2.B - No, docela dobrý, dobrý.

Veronika 2.B - No, dobrý, ale zatím tady nemám co dělat. Čekám, až se uvolní squash.

Mgr. Iva Šabatová - Právě jsem si uhnala infarkt na squashi. P. Galbavá je strašně fajn, ona se snaží být kamarádká, ale ve hře je pěkná potvora, takže mě porazila 2:0.

Ing. Alexandra Galbavá - Potěšilo by mě, kdyby jednou vyhrála Iva, já jsem taková . . . , já nepotřebuju vyhrát.

Honza Červený, 2.B - Cítím se tu strašně. Na další spíš nepůjdu.

Katka, 2.G - Supr.

Zdeněk, 1.A - Jo, jako dobrý! Zatím v pohodě. Aktivně hraju, první zápas remíza a druhý jsme prohráli 2:0. Možná bych opakoval.

David, 1.G - Jo, líbí se mi sportovní den.

Mgr. Martin Macek - Z pozice organizátora

fotbalu se tu cítím velmi dobře, odsejpa nám to a výsledky jsou zatím velice příznivé. Na vítěze bych tipoval 1.G.

Fanda, 1.G - Jo, líbí se mi sportovní den.

Ludvík, 2.A - Takový zvláštní, jelikož jsem o této akci nevěděl, tak jsem se nemohl připravit a nemohu sportovat, taky nejsem sportovně založený typ. Nudím se tu, na další sportovní den bych šel jen místo vyučování.

Míša, 1.G - Žádné dojmy nemám, líbí se mi hra na piáno, na další sportovní den bych nešla.

David, 1.G - Dobrý, zatím v pohodě, žádný ojedinělý zážitek nemám.

Lucie, 2.B - Není to špatné, lepší než škola.

Jitka, 2.G - Je to tady úplně úžasné, pan Meissner je strašně vtipný a zábavný. Moc se tu všem líbí a mám už 106 bodů.

V 9,30 se stala velmi zajímavá, až komická situace, kdy se Veronice z 1.S zastavil a bowlingová koule přímo před kužkami. A jak se Veronice na sportovním dnu líbilo, když se jí zrovna nezasekávala koule? - Mně se tu líbí. Šla bych znova, sportovní výkony ujdou.

- éro -

Sportovní den 19. 4. 2004

Výsledky z turnaje v sálové kopané ze sportovního dne

	1.A	1.S	1.B	3.A	1.G	2.A+B	body	místo
1.A		0:0	0:2	1:0	0:2	0:1	4	4.
1.S	0:0		3:0	0:0	1:2	0:0	6	3.
1.B	2:0	0:3		0:2	0:3	0:1	3	6.
3.A	0:1	0:0	2:0		0:1	0:1	4	5.
1.G	2:0	2:1	3:0	1:0		2:0	15	1.
2.A+B	1:0	0:0	1:0	1:0	0:2		10	2.

Výsledky z bowlingu

1. Uhrová
241 b.
2. Doleček
238 b.
3. Borčický
231 b.

V mém životě se u nás na „Racku“ v Křečanech odehrávalo opravdu hodně nezapomenutelných dní. Jedním z nich je beze sporu i 22. červenec 1998. Normální člověk si řekne: „No co, obyčejný den“, ale pro nás obyčejný nebyl. Pamatuji, jak mamka večer jela do práce. Nic zvláštního. Večer jako každý jiný. Nad břizami u našeho rybníka zapadalo červánky obklopené unavené sluníčko, když vtom jsme slyšeli zhora od lesa houkání. Stála tam dvě hasičská auta a hasilí naštěpí malou část lesa, co chytla. Trvalo totiž zrovna období horka a sucha. Když jsme se tam šli celá parta podívat, akorát trošku ohořela zem. Netrvalo dlouho a setmělo se. Stále bylo ale nesnesitelné horko. Seděli jsme u televize a dívali jsme se na nějaký stupidní americký film. Poněvadž na něm nebylo nic, co by mě zajímalo, klížily se mi oči spánkem. Probralo mě až to, když dovnitř vtrhla mamka. „Mami, proč nejsi v práci?“ ptali jsme se. Mamka odpověděla: „Do nemocnice nám volali z policie a městského úřadu, že se má celým



Kresba: Kuře

Větrná smršť

Šluknovským výběžkem prohnat větrná smršť o síle 100 metrů za vteřinu.“ My nevěřičně s otevřenou pusou a vyvalenýma „bulvama“ jen zírali. V televizi a v rádiu o tom nebylo ani slovo. Taky kdo by se o náš zapadákov zajímal!? Mamka v rychlosti nasedla na kolo a jela zpátky do nemocnice, 4 km vzdáleně. My hned sklídili stan a šli to říct našim a nenahraditelným sousedům Pechovým, kteří od nás mohou leccos čekat a také my od nich. Ale každopádně, když vám někdo v půl jedenácté o tropické noci bouchá na dveře se slovy, že tu budou nejdříve za

hodinu polomy, můžete to pojmout za vtip. A tak jsme jim ještě pomohli přikrýt okna u „škodovky“ a já běžel k dědovi a babičce a do otevřeného okna jsem zablekotal, že se něco přizene. Děda na to ospalým hlasem: „Já si pak zavřu okno.“ V duchu jsem si říkal: „Když ti to urve střechu, tak bude pak trochu „naprd“ zavřít okno.“ A tak jsme šíleli celá osada, ve které byla opravdu dost dusná atmosféra. Musím přiznat, že jsem se dost potil, nikoli pouze vedrem, ale i nervozitou. A to jsem klidíš! Za celou bezvětřnou noc ukazovala rtuť teploměru nad 23° C, navíc nespádl ani lísteček, ani kapička vody, natož větrná smršť o síle 100 metrů za vteřinu. O té jsem si mohl nechat zdát. Akorát ráno venku stáli sousedí se slovy, že to byl docela dobrý žert. A od té doby bere celá osada poplašné zprávy od mamky s rezervou. (Pro obhajobu mamky musím dodat, že se větrná smršť přehnalá, ale asi o 50 km dál od nás).

- les -

Nedopatřením nebyl v minulém čísle otištěn jeden příspěvek týkající se předávání kreslicích potřeb dětem z místního dětského domova. Redakční rada psala své dojmy z tohoto setkání, avšak jen Lindy (Brin) jste si přečíst nemohli. Tímto se omlouvám jak jí, tak vám a napravuji to nyní! PS: To víte, jedna hlava a navíc děravá :o)

- éro -

Dojmy z dětského domova

Do dětského domova jsem se těšila a zároveň jsem se toho obávala. Vyšli jsme vyzbrojeni dárečky a bonbóny. Než jsme vešli do prvního oddělení, bušilo mi srdíčko jak o život. Čekala jsem zanedbané děti s vyděšeným pohledem. Byla jsem však příjemně překvapena vzhledem a čistotou dětí. Když zjistily, že neseme bonbóny, ani jeden nevztáhl ruku, prostě jen čekaly, jestli dojde i na ně. Pak už se otkaly a začaly s námi komunikovat. Snažila jsem se smát, ale bylo mi těžko u srdce. Mám děti prostě ráda a je mi líto, že je někdo odložil. A ještě víc je mi líto, že když už o ně někdo nestojí, tak je proces osvojení hrozně zdoluhavej. Přála bych všem těm šedesáti párům dětských očí, aby ve svém životě měli tu čest potkat se s láskou.

- Brin -

AKCE PASTELKA

V druhé polovině dubna byla skončena tzv. akce pastelka. Sběr různých malovátek trval přibližně dva měsíce a překonal všechna naše očekávání. Cílem bylo nashromáždit alespoň 250 pastelek, avšak po sečení, ořezání, roztřídění jsme se dostali k celkem zajímavým číslům. Použitelných pastelek se sešlo něco málo přes 450, fixů 50 kusů, také vodovky, štětce, voskovky, dokonce i modelína.

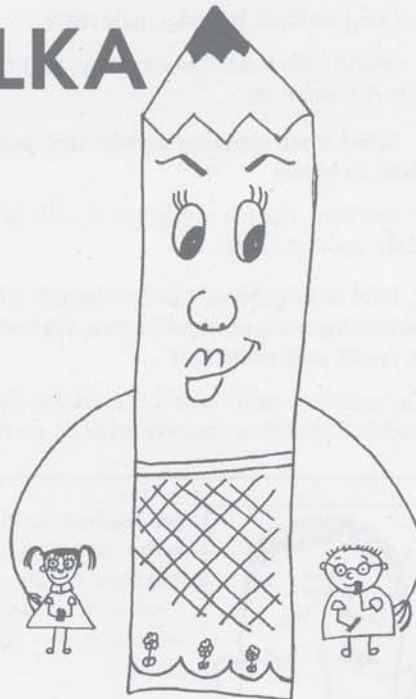
Překonání našich představ o dvojnásobek bylo velmi příjemné. Vám všem Soupákům patří opravdu velké díky.

Jsem ráda, že chuť pomáhat se na této škole rozšířila, polapila vás a věřte, udělali jste dobře a pomohli tam, kde bylo zapotřebí. Můj dík směřuje do zdejší knihárny, kde nám místní šikulové vyrobili barevné kalíšky, do kterých jsme mohli vybrané pastelky a fixy naskládat.

Ve čtvrtek 28. 4. RR (bohužel bez Mgr. Šabatové) předala rumburskému dětskému domovu vybrané kreslicí potřeby, které jsme osobně předali jak dětem, tak tetám.

Bylo to velmi milé, povzbuzující a snad v budoucnu bude mít náš ústav chuť pomáhat znovu.

- éro -



Kresba: Kuře

Ve čtvrtek 25. března 2004 proběhlo na DM1 již druhé

Horké křeslo

tentokrát

s Ivou Šabatovou



Kresba: Šarka Kolářová

Po celou dobu panovala v klubovně, kde se debata konala, uvolněná nálada. V průběhu celé diskuze psali intráci otázky na malé papírky, které vhažovaly do krabice. Iva Šabatová se nám hned na začátku přiznala, že je nervózní. Potom začala číst otázky. Na většinu dokázala odpovědět úplně v pohodě. Problémy jí dělaly oblíbené hvězdy ba i nejlepší a nejhorší třída na škole.

Na ostatní otázky odpovídala s bravurou, což můžete posoudit i vy sami:

Jaká jste byla žákyně?

Až do 8. třídy jsem měla samé jedničky. Prostě šprtka. Když jsem se hlásila, tak jsem div nevypadla z lavice. Na střední škole mě nejméně bavila čeština, naopak nejvíce deskriptivní geometrie a ruština.

Co vám polichotí?

Když mi například někdo řekne: Ty jsi zhubla nebo ty hezky zpíváš...

Co vás naopak naštvě?

Když mi řeknou: Ty jsi nějak přibrala, ne?

Čím jste chtěla být?

Před dvaceti lety zpěvačkou, teď by mě už nikde nechtěli. Jako malá jsem hrála na housle. Cestou na hodiny jsem to brala největšími kanály, strašně jsem se za housle styděla.

Z odpovědí vybraly Katka a Veronika z 1.S

JARNÍ DNY NA DM / co se děje ve zdech internátních

Venku přibývá sluníčko, které láká obyvatele intru ven, takže často můžeme zahlédnout, jak se na našem hřišti hraje tenis, fotbal, nohejbal, volejbal a nejnověji i „hakis“. Volejbal nám sice moc nejde, ale přesto dáváme do hry patřičné nadšení, kterému nevadí tma, vedro ani silný vítr.

V uplynulých týdnech se nám podařilo uskutečnit další dvě pokračování pořadu „Horké křeslo“, jehož hosty byli Mgr. Iva Šabatová a Mgr. J. Uher. Čekala na ně hromada otázek týkajících se nejen práce, ale především osobního života. Oba hosté se odvážně vypořádali nejen s otázkami na politiku, náboženství atd., ale i na první lásky, první zkušenosti s pitím a kouřením apod.

Proběhla také další část kursu asertivity

s názvem „UMĚNÍ ŘÍKAT NE“, kde jsme se tréninkovým způsobem učili bránit se manipulaci a kultivovaně odmítnout to, co nechceme.

Velikou radost jsme prožili při soutěžním odpoledni pro rumburský dětský domov. Pro jeho malé obyvatele jsme připravili spoustu rozmanitých úkolů - prolézání pytlem, jízdu na koloběžce, lovení rybiček, malování křídou, jízdu autíčkem po vytyčené trase, přechod lavičky, cvrknání kuliček do důlku, házení míčku do pánáka, házení kartiček na cíl, kopání míčku do branky. Za každý splněný úkol dostaly děti drobnou sladkou odměnu a v závěru si v malé tombole ještě každé z dětí vylosovalo plyšáčka v krásné krabičce vyrobené na OV.

Za tyto krabičky děkujeme moc dívkám z knihárny a paní D. Mauerové. Také děkujeme všem z učiliště, kteří nám pomohli finančním obnosem či věcným dárkem.

Květnové dny byly i ve znamení loučení se s 2.G. Prožili jsme tu s nimi pět let života a všem nám budou moc chybět. Holky z 2.G se poslední večer na intru sešly naposledy se svou skupinovou vychovatelkou. U svíček se v lehce nostalgické náladě sepísovaly budoucí sny a plány, i tipy, která z dívek se první stane maminkou. To vše bylo potom zakopáno a v budoucích letech, až se podaří uskutečnit sraz, vyndáme tento „poklad“ ze země a budeme porovnávat, co vyšlo, co ne, a smát se i smutnit.

Za DM I vychovatelka Bc. L. Obergruberová

ROZHOVOR

s p. MEISSNEREM
pro školní časopis
Bezevšeho



Kresba: L. Štika 1. S

1. Jak jste se vůbec ocitl ve zdech tohoto ústavu, jakožto učitel odborných předmětů?

Kresba: L. Štika 1. S
Po absolvování SPŠS jsem chtěl pokračovat ve studiu na vysoké strojní v Liberci. Bohužel osud to nechtěl, po maturitě jsem měl vážnou nehodu, která si vyžádala tříleté léčení. Rozhodl jsem se přejít do jiného oboru. Začal jsem pracovat jako druhý ofsetový strojmistr v Severografii Velký Šenov. V průběhu jsem studoval dálkově polygraf. učiliště v Boleticích. Po získání výučního listu jsem pracoval jako tiskař. V roce 1979 se začalo při s. p. Severografia zřizovat SOUp, zde jsem začal pracovat ve funkci mistra OV a externě učit odborné předměty v Rbk. Na UK v Praze jsem absolvoval pedagogické minimum s aprobační na učitelství odborných předmětů. A tím jsem se dostal do role učitele.

2. Po tak dlouhé době, kdy se prakticky dennodenně setkáváte se studenty, vzpomene si alespoň na jednoho studenta a čím se pro Vás stal nezapomenutelným?

Ano, vzpomínám a to vždy v období maturit na jednoho studenta, který po čtyřletém studiu maturoval a ČJ nezvládl, ne však tak úplně vlastní vinou.

3. A co nejsilnější zážitek z vyučovacích hodin?

Jedním z nejsilnějších zážitků jsou pro mne vzpomínky na jednoho studenta, který vždy při zadání otázky z technologie s takovým přesvědčením vymýšlel nové techniky (tiskové) a technologické postupy, že by tomu člověk i uvěřil.

4. Jaký byl Váš největší školní průšvih?

Když jsem se ještě coby mistr OV nechal vyhecovat a studenta jsem proplesknul.

5. Čím jste chtěl být jako malé dítě?

V dětství jsem toužil být čímkoliv, ale učitelem rozhodně ne.

6. Měnil byste současné zaměstnání, popřípadě za které?

V současné době a vzhledem k věku je již těžké začínat znovu.

7. Blíží se prázdniny, čas dovolených a letních radovánek, prozradíte nám, jak hodláte využít svůj volný čas?

Čas prázdnin mám většinou rozdělen do tří úseků. V prvním s rodinou relaxuji, ve dru-

hém jsou vždy nějaké úpravy na domku a třetí trávíme na chalupě.

8. Z čeho máte největší strach? Bojíte se stárí?

Spíše obavy ze současného politického dění ve světě - krutost, násilí, bezcitnost.

9. Jaké byly Vaše první lásky?

Myslím si, že většina z nás nosí v sobě krásné vzpomínky na mládí, ale nechává si je pro sebe.

10. Co Vám polichotí/ co Vás naštvě?

Kladná odezva studentů k mé osobě. Studenti, kteří neví proč jsou na škole a ještě ruší a přitom si myslí, že jsou mistři světa.

11. A naše poslední tématická otázka: Co si myslíte o kouření? Jste Vy sám kuřákem?



Kresba: K.

Kouření je jedna z mnoha neřestí civilizace, sám jsem kouřil, ale nyní již přes 20 let nekouřím a nelituji toho.

E. Meissner

Děkujeme za Váš čas, upřímnost a trpělivost s SOUpáky.

Tým časopisu Bezevšeho

ROZHOVOR

s Mgr. MARTINEM MACKEM
pro školní časopis Bezevšeho

1. Jak jste se vůbec ocitl ve zdech tohoto ústavu jako učitel?

V roce 1996 jsem dokončil studium na Pedagogické fakultě UJEP v Ústí nad Labem. V březnu 1997 jsem nastoupil do SOUp za svého spolužáka z fakulty Jiřího Moravce, který odjel do USA.

2. Po tak dlouhé době, kdy se prakticky dennodenně setkáváte se studenty, vzpomene si alespoň na jednoho studenta a čím se pro Vás stal nezapomenutelným?

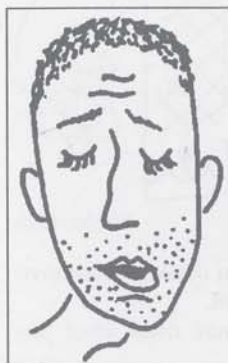
Vzpomenu si na spoustu lidí. Každý se „zapíše“ různým způsobem. Někdo je výjimečný student, někdo naopak. Někdo je nezběda a někdo výjimečně hodný. Rád vzpomínám a rád se také s bývalými studenty po delší době setkávám.

3. A co nejsilnější zážitek z vyučovacích hodin?

Určitě to, když je někdo na hodinu připravený... Ne, určitě to jsou různé překážky a další školní perličky.

4. Jaký byl Váš největší školní průšvih?

Asi to bude z doby studií na gymnáziu, kdy jsme na chmelové brigádě utekli s klukama



Kresba: K.

po večerce za místníma na pivo. Samozřejmě, že nás „načapali“ a patřičně odměnili - třídní důtkou.

5. Čím jste chtěl být jako malé dítě?

Chtěl jsem být pilotem a létat na dopravních letadlech.

6. Měnil byste současné zaměstnání, popřípadě za které?

Chtěl bych toho okusit mnoho, ale asi nejvíce létat.

7. Blíží se prázdniny, čas dovolených a letních radovánek, prozradíte nám, jak hodláte využít svůj volný čas?

Ještě přesně nevím, ale jistě se chci věnovat své dceři Martině a cestovat.

8. Jaké byly Vaše první lásky?

Krásné.

9. Jaké máte životní cíle?

Držet si zdraví, protože je to to nejdůležitější v životě člověka. Práce, rodina, záliby, bydlení...

10. Jaká je Vaše nejlepší a nejhorší třída na ústavu?

Nejraději mám třídu svou 2.G. Mám s ní starosti, ale i radosti. Je to má první třída a já ji mám rád takovou, jaká je. Na druhou stranu nemám neoblíbenou třídu, jen jedince. Lidi, kteří jsou neupřímní, lžou, přetvářejí se, podvádí. Takovým, pokud to jde, se raději vyhnu.



Kresba: L. Štika, 1.S

11. A naše poslední otázka: Co si myslíte o kouření? Jste Vy sám kuřák?

Kouření je hrozná věc. Sám kouřím, ale omezují to. Doufám, že to brzy odbourám úplně.

Děkujeme za rozhovor

Tým časopisu Bezevšeho

ROZHOVOR

s paní TOMANOVOU
pro školní časopis Bezevšeho



Kresba: Klára K., 2.G

1. Jak jste se vůbec ocitla ve zdech tohoto ústavu jako mistrová?

Po maturitě jsem zde nastoupila jako mistrová OV. Po třech letech jsem šla na mateřskou dovolenou. Poté jsem nastoupila do tiskárny Velký Šenov. V roce 1995 se mi narodil druhý syn. Po mateřské jsem hledala práci, chvíli jsem pracovala i v reklamě. Bylo to malé studio, takže na uživení to nebylo. No a potom jsem byla ráda, že jsem tu našla práci.

ROZHOVOR

s panem CHOCHOLÍNEM
pro školní časopis Bezevšeho

1. Jak jste se vůbec ocitl ve zdech tohoto ústavu jako mistr odborných předmětů?

V roce 1976 jsem se s rodinou přestěhoval z Prahy do Rumburku a našel zaměstnání ve svém oboru v tiskárně ve Velkém Šenově (tehdy Severografie). V roce 1979 se zřizovalo pol. učiliště v Rumburku a já dostal nabídku zde pracovat jako mistr OV. Nabídku jsem přijal a od té doby zde pracuji.

2. Po tak dlouhé době, kdy se prakticky dennodenně setkáváte se studenty, vzpomenete si alespoň na jednoho studenta a čím se pro Vás stal nezapomenutelným?

Těžko jmenovat jednoho studenta, za ta léta tu prošlo tolik nezapomenutelných studentů, že by to bylo spíše na knihu, než na článek v novinách.

3. A co nejsilnější zážitek z vyučovacích hodin?

Byly to samotné první vyučovací hodiny na učilišti. Byl to naprosto odlišný způsob práce, než na jaký jsem byl dosud zvyklý. Jinak ale nejvíce zážitků bylo na turisticko-branných kurzech, chmelových brigádách, exkurzích apod., kde se žáci projevovali poněkud jinak než ve škole.

2. Po tak dlouhé době, kdy se prakticky dennodenně setkáváte se studenty, vzpomenete si alespoň na jednoho studenta a čím se pro Vás stal nezapomenutelným?

Kubátová - ta se nedala přehlédnout, ani přeslechnout.

3. A co nejsilnější zážitek z vyučovacích hodin?

Zážitek z vyučovacích hodin - současné maturity.
- Aša a její choulostivé otázky.
- Na Valentýna, když byla úplně celá dílna polepená srdíčky i na stropu.
- No a Vaše identifikační znaky s veršiky.

4. Jaký byl Váš největší školní průvih?

Školní průvih nebyl žádný. Za to mi to občas vynahrazují moje dítka.

5. Čím jste chtěla být jako malé dítě?

Čím jsem chtěla být jako malé dítě?
A víte, že nevím.

6. Měnila byste současné zaměstnání, popřípadě za které?

Zaměstnání bych neměnila. Mezi mladými lidmi se cítím dobře. Já bych řekla, že jste většina docela fajn. A moji kolegové jsou taky fajn. Po zkušenostech odjinud si vážím dobrých pracovních vztahů. Prostě Polygrafka je nejlepší!

4. Jaký byl Váš největší školní průvih?

Na základní škole (6.-8. třída) jsem za běžné klukovské lumpárny (rozbitá okna, střelení prskem apod.) obdržel často snížené známky z chování. Na střední škole už jsem si po té zkušenosti dával pozor a větším průvihům jsem se snažil vyhnout.

5. Čím jste chtěl být jako malé dítě?

Tehdy mě lákalo takové zaměstnání, při kterém bych mohl hodně cestovat (např. geolog, novinář apod.) a nebo být důchodcem.

6. Měnil byste současné zaměstnání, popřípadě za které?

Vzhledem ke svému ročníku už určitě ne.

7. Blíží se prázdniny, čas dovolených a letních radovánek, prozradíte nám, jak hodláte využít svůj volný čas?

Tradičně nějaký den na kole po jižních Čechách a Rakousku a potom s rodinou někde u přehrady a v horách na Slovensku. Zbytek doma na zahradě a v okolí Rumburka, kde je také pěkně.

8. A naše poslední tématická otázka: Co si myslíte o kouření? Jste Vy sám kuřákem?

Kuřákem nejsem, ve Vašem věku jsem to zkusil nějaký čas také, ale nyní to považuji za hloupost, která stojí zdraví a peníze.

9. Jak reagujete na příkazy?

Záleží, na jaké a kdo je vydává.

7. Blíží se prázdniny, čas dovolených a letních radovánek, prozradíte nám, jak hodláte využít svůj volný čas?

Asi tak pět let jsem jezdila každý rok na „Maltu“ (opravovali jsme domek). Vloni se mi podařilo podívat se do Paříže, Versailles, katedrály - Notre Dame, Remeše, velice totiž obdivuji architekturu a památky. A kláním se před těmi, co něco v životě dokázali. No a letos - nějaký ten výlet po Čechách, taky je u nás co obdivovat.

8. A naše poslední tématická otázka: Co si myslíte o kouření? Jste Vy sama kuřákem?

Co si myslím o kouření? Asi to, co každý druhý kuřák:

- 1) Škodí to zdraví.
- 2) Leze ti do peněz.
- 3) A mělo by s tím přestat.

Ale jak, ono je to hrozně těžké, je to prostě droga. Takže sá to neučte, ať se to pak nemusíte odnaučovat.

9. Vzkaz maturantům:

Držím Vám všem palce, pevné nervy, hodně štěstí a zvládli to jini, zvládnete to taky.

Děkujeme za Váš čas, upřímnost a trpělivost se SOUpáky.

10. Co si myslíte o vybavení SOUP, např. MacIntosh?

Myslím si, že v oboru repr. grafik je současné vybavení odpovídající, každý rok se postupně něco vylepšuje a v porovnání s tím, s čím se tady začínalo, se to nedá srovnat. Pochopitelně tato technika rychle stárne, takže bude stále co obnovovat a zlepšovat.

11. Jste věřící?

Nejsem.



Kresba: Kuře

Děkujeme za Váš čas, upřímnost a trpělivost se SOUpáky.

Redakční rada

Čínský horoskop

Jaké zvíře jste:

Ovce

9. 2. 1967 - 29. 1. 1968
28. 1. 1979 - 15. 2. 1980
15. 2. 1991 - 3. 2. 1992

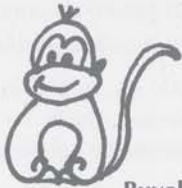


Krysa

19. 2. 1972 - 2. 2. 1973
2. 2. 1984 - 19. 2. 1985
19. 2. 1996 - 6. 2. 1997

Opice

30. 1. 1968 - 16. 2. 1981
16. 2. 1980 - 3. 2. 1981
4. 2. 1992 - 22. 1. 1993



Buvol

1. 2. 1937 - 24. 1. 1974
20. 2. 1985 - 8. 2. 1986
27. 2. 1997 - 27. 1. 1998



Kohout

17. 2. 1969 - 5. 2. 1970
4. 2. 1981 - 24. 1. 1982
23. 1. 1993 - 9. 2. 1994

Tygr

24. 1. 1974 - 10. 2. 1975
9. 2. 1986 - 28. 1. 1987
28. 1. 1998 - 15. 2. 1999



Pes

6. 2. 1970 - 26. 1. 1971
25. 1. 1982 - 12. 2. 1983
10. 2. 1994 - 30. 1. 1995

Zajíc

11. 2. 1975 - 30. 1. 1976
26. 1. 1987 - 16. 2. 1988
16. 2. 1999 - 4. 2. 2000



Vepř

27. 1. 1971 - 18. 2. 1972
13. 2. 1983 - 2. 2. 1984
31. 1. 1995 - 18. 2. 1996

Drak

31. 1. 1976 - 17. 2. 1977
17. 2. 1988 - 5. 2. 1989
5. 2. 2000 - 24. 1. 2001



Had

18. 2. 1977 - 7. 2. 1978
6. 2. 1989 - 26. 1. 1990
25. 1. 2001 - 12. 2. 2002



Kůň

22. 1. 1966 - 8. 2. 1967
8. 2. 1978 - 27. 1. 1979
27. 1. 1991 - 14. 2. 1991

Krysa platí za velmi energické znamení. Takový člověk má velkou sílu, je průbojný a ctízádnostivý, ale příliš inteligentní na to, aby při uskutečňování svých cílů užíval násilí. Na druhou stranu se lehce rozzlobí. Vychytralost spojená s intuicí a přirozeným smyslem pro podnikání mu pomáhá dosáhnout úspěchů - a to zejména na poli finančním. Je velice citlivý a podléhá různým vlivům. V kontaktu s ostatními je náročný (a to jak na sebe, tak na druhé). Pozor na tuto potkanovu vlastnost - pokud se bude cítit oklamán, nikdy na to nezapomene a pomstí se, takže s potkanem raději vždy zadobře. V zaměstnání a v profesionální oblasti se mu daří, pokud jde o peníze a cenné věci. Dokáže se snadno seznamovat a jednat diplomaticky. Nudí ho rutina a příliš abstraktní záležitosti. Čím větší je pole působnosti a čím více má "volnou ruku", tím lépe pracuje a podává vyšší výkony. Nemá rád přechodné vztahy. Dokáže přimhouřit oči nad všemi slabostmi a průšvihy, ale pokud jde o nevěru je neoblomný jako snad nikdo. V lásce se potkan často cítí nepochopený (někdy i osamělý), celý život sní o velkém štěstí. Jeho realismus ho chrání před rozbitím trvalého vztahu kvůli přechodnému vzplanutí. Sympatie pěstuje k Drakovi a Opici, v oblibě nemá Koně.

Zajíc se ve společnosti cítí jako ryba ve vodě. Panuje nad svými city a vášněmi, proto nebývá arogantní, o sklonech k násilnictví ani nemluví. Ve vztahu ke druhým lidem jsou Zajícové velice taktičtí, nesnáší totiž hádky. I přes lásku ke společnosti mají trochu strach z davu. Nejráději jsou doma mezi svými, ve známém prostředí, kde si vybudovali jisté zázemí. Potřebují spíše méně náročná zaměstnání, prospívá jim pochopení ze strany spolupracovníků, na které se mohou spolehnout. Ovšem existují hranice. Pokud někdo příliš zasahuje Zajícům do díla, nedělá dobře. Stres, spěch a negativní emoce je ničí. Vynikají všestranným talentem. Partner Zajíce musí být klidný, trpělivý a citlivý. Na oplátku se Zajícové ke svým láskám chovají jemně pečují o ně. Sympatie pěstuje ke Koze a Vepři, v oblibě nemá Kohouta.

Kůň je neustále v pohybu a bývá často zobrazován dynamicky, je obdobně nahlíženo na Koně (znamení čínského horoskopu). Nesnáší lenost a povaleče (to se projevuje - jak je napsáno níže - hlavně v profesní úrovni a zaměstnání). Je-li však přece jen z nejruznějších důvodů (ať už zdravotních, či partnerem na dovolené) donucen odpočívat, nenechá se přesvědčit a pracuje alespoň mentálně, "hlavou". Navzdory (nebo právě proto) mají "sklony" k dobré náladě, což jim vynáší zisky v podobě společenské oblíbenosti a úspěšnosti. Na druhé straně však stojí neochota ke konsensu. Diskutovat s ním je někdy opravdu těžké. V zaměstnání je jeho devízou houževnatost a neuvěřitelná pracovitost (pozor na přepracování - odpočívání pro něj může být opravdu těžké, ale vyplatí se). Uplatnění najde především tam, kde je třeba jednat s lidmi (obchod, diplomacie, vyjednávání, politika, ale s tím, že se naučí přijímat i jiné názory a stanoviska. Dokáže citově rychle vzplanout a stejně rychle ochladnout. Je znám nestálostí citů. V partnerském vztahu (stejně, jako v každém jiném) se podřizuje svému nutkání být dominantní. Proto spojení

či manželství Koně s Koněm někdy připomíná bitevní pole.

Kohout je svou povahou znamením bohémské. Co bylo to bylo, žije dneškem, zítřek ho příliš nezajímá. Je šťastný ze všeho nového, rád objevuje a zkoumá. Nic ho nenechá v klidu, vše musí do detailu poznat. S těmito vlastnostmi jde ruku v ruce i vašeň pro cestování. V zaměstnání se projevuje jako schopný manager a organizátor. Nasazení pro dílo a pracovní morálka jsou vysoké. Volí si zaměstnání spojená s cestováním. Úspěchu dochází i v činnostech spojených s výzkumem a vědou. Postupuje přitom pečlivě, systematicky a řeší problémy komplexně. Dokáže myslet sofistikovaně. Je těžké ho lapit pro stálý partnerský vztah, ale pokud ho někdo uloví, může mít jistotu, že získal druha na celý život. Ve svazku pak projevuje houževnatost a pracovitost. Sympatie pěstuje k Buvolovi a Hadovi, v oblibě nemá Zajíce.

Buvol je známý svou až neuvěřitelně klidnou povahou. Jsou to stvoření citlivá a mírná. Pokud se něco semele, raději trpělivě čekají, než aby aktivně zakročili. Pomalu, zato však jistě a rozhodně kráčí za svými cíli a dobývají jednu metu za druhou. Proto úspěchů dosáhnou později (a ve vyšším věku) než ostatní. Ideály a názory mění málokdy (právě proto, že k nim docházejí až po delší době, kdy vše komplexně a ze všech stran zvažují, hodnotí všechna pro a proti). Na někoho to může působit dojmem nepřijemné tvrdohlavosti, ale podvodníci u nich nemají šanci. Uplatnění nachází Buvol tam, kde úspěch záleží na trpělivosti, precizní a bezchybné práci. Proto raději pracuje sám, neboť si bezvýhradně věří a navíc se příliš neosvědčuje v konfrontaci s jinými lidmi. Kontakt s lidmi není jeho silnou stránkou. To se projevuje i v partnerském soužití: většinou čeká, až si ho sám někdo vybere. Ale pokud už se rozhodne, je to na celý život. Díky jeho přizpůsobivosti a pochopení nemívá potíže a jeho manželství je často bezproblémové. Sympatie pěstuje k Hadovi a Kohoutovi, v oblibě nemá Kozu.

Draci jsou velice zodpovědní lidé. Často se však chovají nevypočitatelně a jejich záměry není lehké odhadnout. I přes jejich egocentrickou povahu (často je nedokážou přesvědčit ani rozumné a logické argumenty), jsou ve vztahu k druhým obětaví a nápomocní. V extrémních a mezních situacích se sebe Drak vydá maximum, jedná s přehledem, vyrovnaně a klidně. Možná díky těmto vlastnostem zná právě on jako první správné řešení. Známa je i jeho láska k cenným věcem. Rád řeší nevšední a náročné problémy. Sedavé zaměstnání ho k smrti nudí (rád cestuje), mravenčí práci raději přenechá jiným. Pokud se s danou činností ztotožní, dá ze sebe všechno. Je samostatný. Celý život hledá ideálního partnera. Už to vypadá, že jej našel, ovšem jeho touha po dokonalosti je neodbytná. Nedokáže přehlednout ani ty nejmenší vady. Na druhou stranu si nezahrává s city druhých. Sympatie pěstuje k Potkanovi a Opici, v oblibě nemá Psa.

Kozy jsou sympatické spíše svou naivitou než osobností. V konfrontaci s jinými lidmi jsou jemné, decentní a taktičtí. Vyhýbají se sporům, krizovým a konfliktním situacím. Takovéto okolnosti totiž nejsou schopny zvládat

a pokud k nim dojde, často je Koza ta, co prohrála. Ve společenských vztazích jim rovněž může uškodit jejich notorická nedochvilnost, zaviněná specifickým životním rytmem. Totéž se projevuje i v zaměstnání, kde se ke všemu ještě přidává neschopnost být ctizádostivý. Často se projevují jako ležérní bytosti. Proto si volí takové profese, které nevyžadují přílišnou námahu a kde jsou požadavky na preciznost a přesnost minimální. Nejvíce tudíž inklinují k uměleckým povoláním, mají totiž rády „volné ruce“ a pohodlí (uplatní se tudíž např. v módním průmyslu, literatuře, filmářství). Nevázanost rozhodně není pro Kozu prioritou - hledá hlavně stále vztahy a bezpečí rodinného krbu. Okolí a zvláště partnera obdarovává nebyvalými city. Na oplátku žádá bezpečí a věrnost. Sympatie pěstuje k Zajícovi a Vepřovi, v oblíbě nemá Buvola.

Opatrnost a ostražitost, tyto dva atributy symbolizují znamení **Psa**. Díky těmto vlastnostem zdá se být uzavřený, trochu tajemný a možná i poněkud nepřístupný (chladný). Zdáni klame. Uvnitř je to krásný, citlivý a spolehlivý člověk, ochoten kdykoliv pomoci ostatním, nehledě na rizika. Není příliš ambiciózní, snad právě díky opatrnosti. Je vybaven velmi výhodnou kombinací - je inteligentní a má mimořádný smysl pro spravedlnost. Toto dává tušit vhodné zaměstnání - soudce, právník, charitativní pracovník. Co se týče financí, je "pro změnu" rovněž velmi opatrný - uplatnění: daňový, finanční poradce. Ke své práci však potřebuje klid, pak podává vynikající výsledky. Chcete získat srdce a lásku Psa? Trpělivost je jediný recept. Občas navenek projevuje citový chlad, ale není tomu tak. Jak jsem již předeslal, je to velice emotivní a smyslný člověk. Sympatie pěstuje k Tygrovci a Koňovi, v oblíbě nemá Draka.

Lidé narození ve znamení **Tygra** jsou ve společnosti oblíbení a úspěšní, není jednoduché je přehlédnout. Bývají to lidé inteligentní a atraktivní. Vždy prosadí svou, dosáhnou svých cílů a vše zdárně dokončí. Možná je to díky jejich nezvyklému sebevědomí a víře ve vlastní schopnosti. To jim někdy může přinést problémy - neradi totiž poslouchají cizí rozkazy a neustále bojují o svou nezávislost. Jsou to rození vůdci.

RUNY

první runové nápisy se objevily již ve druhém století před Kristem, nejvíce jich bylo nalezeno v Norsku na ostrově Gotland. Runy fungují na principu vyznačování energie, odborníci připouštějí, že jde o jakýsi druh antény, která ve svém nejbližším okolí nejdříve vychytává a potom vytváří vesmírné vibrace a energii a tu pak šíří kolem sebe. Navíc jsou jejich léčebné, ochranné a regenerační účinky vědecky prokázány. Runa je od slova runo to znamená ve staré angličtině a příbuzných jazycích záhada, nebo tajemství. Runy nebyly původně písmem v pravém slova smyslu. Byly to skutečně jen tajemné značky, které germánské kněží ryli do kameňu a dřeva, ale vždy jen jako ornamentální doplněk jiné kresby. Hlavní runová soustava obsahuje 24 run. Dodnes se neví, odkud se runy vzaly, proto se také nedá vyvrátit tvrzení, že je lidé dostali jako dar od vesmírných návštěvníků. Runy sloužily pro rituální a věštecké účely, dělíme je na germánské, anglosaské a skandinávské. Jak si vypočítat svoji osobní runu, nebo jak si ji dokonce vyrobit, se dočtete v dalším čísle BEZEVSĚHO.

- oxy -

Tyto vlastnosti se projevují i v zaměstnání. Zastávají vedoucí posty - ředitelé, manažeri, šéfové - zvláště tam, kde je potřeba nebyvalé nasazení pro tvůrčí práci. Důležitý je pro Tygra pocit, že svůj osud má neustále ve svých rukou. Jestliže je Tygr úspěšný v zaměstnání, nelze toto říci o rodinném soužití. Miluje-li někdo svobodu a nezávislost tak, jako Tygr, bude se v pevném svazku manželském cítit poněkud obklíčen. Partnerovi to však plně vynahradí vášnivostí. Nejednou se žení a vdávají až v pozdějším věku. Sympatie pěstuje ke Koni a Psovi, v oblíbě nemá Opici.

Jedinec narozený ve znamení **Hada** vyniká svou rozhodností a uměním správně odhadnout situaci. Tuto schopnost často uplatňuje ve vztahu k druhému pohlaví. Hadi jsou rození svůdci. Vydělání peněz je pro něho hračkou zvláště, když je má tak rád. A uplatnění v zaměstnání? Jsou to typičtí materialisté. Obrazně řečeno, nehnou ani prstem, pokud jejich úsilí nedoprovází vidina tučného zisku. Nejedna had má pak kromě finančního talentu i talent umělecký. V manželství se necítí zrovna dvakrát šťastně (je totiž nerad omezován). Neochotně ukazuje své city a netíhne k povrchním vztahům. A jak si získat Hadovo srdce? Nejlepší recept zdá se být nepřístupnost. Čím těžší je jistou osobu dobyt, tím více Hada láká a touží po ní. Sympatie pěstuje k Buvolovi a Kohoutovi, v oblíbě nemá Vepř. **Opice** jsou rození baviči. Mají talent k herectví, jež nejednou využijí i v běžném životě. Při postupu za svými cíli občas "sehrají divadlo", aby si získali jiné na svou stranu. Tvrdí, že malá lež neškodí. Tyto hrátky s lidmi

maskují pod svůj půvab, který je jako „osobnostní make-up“ velice účinný. Tuto svou schopnost pak využívají jak v práci, tak v manželství. Opice potřebuje neustále cítit upřené zraky obecenstva, které je vždy připraveno k potlesku a není skoupé na slova uznání. Přínosem pak je schopnost a ochota Opice řešit problémy, u kterých ostatních zklamali nebo jejich řešení už dávno vzdali. Při této činnosti jí pomáhá originalita a nápaditost, jíž nešetří. V partnerské rovině pak trpí rozpory. Na jedné straně nechce nic než nekonečnou lásku, na straně druhé pak nedokáže prominout ani přehlédnout společnickovy chyby. Naplnění pak dochází až ve vyšším věku. Sympatie pěstuje k Potkanovi a Drakovi, v oblíbě nemá Tygra.

Velmi ušlechtilým znamením jsou **Vepři**. Jsou to krásní lidé jak uvnitř, tak navenek. Mají „srdce ze zlata“ a svým vzezřením působí velmi přitažlivě a dokážou nejednou okouzlit. Na kvalitách jim přidávají i ony známé „růžové brýle“. Vepři jsou prostě pověstní optimisti. Jen tak něco je nerozhodí, někdy to však přehánějí a klidně zůstávají i v situacích, kdy by se přece jen měli zachovat o něco agresivněji. Potřebují spíše klidnější práci, žádné velké stresy, žádné velké soutěžení. Díky spřívosti a citu pro peníze jsou vhodnými bankéři nebo finančními poradci. Co se týče partnerských vztahů, vyznačují se přímocí. Prostě jdou za tím, co chtějí a taky to získají. Cit pro vyváženost a soulad je pak pro manželství velmi důležitý. Sympatie pěstuje ke Koze a Zajícovi, v oblíbě nemá Hada.

- Brin -

TAROTY

Když berete do ruky karty, abyste si zahráli, ať už poker, žolíky, či jen prší, které jsou vám tolik blízké, možná si ani neuvědomujete, že sada karet, kterou držíte v rukou, je ve skutečnosti moderní verze tarotu. Během století trávili lidé bezpočet hodin během nichž se bavili a komunikovali pomocí těchto obyčejných karet. Hráči vyhrávali a ztraceli své jmění, vládci získávali a ztraceli svá království, muži a ženy prohrávali jeden druhého, a o pikách (Meče), srdcích (Poháry), karách (Pentakly) a křížích (Hole) bylo sepsáno tisíce knih!

SHRNUTÍ MINULOSTI TAROT!

Důvod těchto karet je ještě pořád zahalen tajemstvím. Symboly, které taroty obsahují, se dají vystopovat v dávné minulosti. Jsou součástí Učení moudrosti, které mají kořeny už ve starém Egyptě a klasickém Recku. Pořadí a struktura velkých Arkán, dvaceti dvou nejmočnějších karet celého tarotového souboru, je založena na židovském číselném systému a abecedním pořadí 22 písmen.

Název Tarot souvisí s hebrejským slovem Toro (zn. zákon) a označuje Mojžíšových pět knih Starého zákona, ale pořád je o tom mnoho dohadů a zpochybnování.

Tarotové karty dělíme na 2 části na Malé Arkány a Velké Arkány. Velké Arkány zobrazují dvacet dva zákonů Učení moudrosti, Malá Arkána zobrazuje naše moderní karty, ale také náš každodenní život!

První „normální“ karty vznikly na počátku 15. stol. ve Francii. Zajímavost je to, že se v nich objevuje 1 Velká Arkána - BLÁZEN - ŽOLÍK. Taroty se objevily už na počátku 14. stol. v západní Evropě, irský spisovatel napsal v roce 1480, že karty se do Evropy dostaly roku 1379 ze sev. Afriky.

Jejich věkou oblíbenost ale zařídily až cikánské karavany, co cestovaly, kde se dalo. Mnoho lidí si rovnou spojí Taroty s cikány, a tak to pokračovalo až do doby, kdy se v roce 1910 vydaly první tarotové karty k prodeji pro veřejnost, jmenují se Rider Walte tarot a doteď jsou k sehnání. Já osobně vlastním pouze „Základní Taroty“ od Alona Okena, podle mě jsou vyhovující. Po častém používání jistě sami přijdete na to, proč se staly součástí tolika životů a tolika kultur po mnohá století. Mít taroty není žádná legrace, vyžadují dost péče. A hlavní jejich pravidlo, ty karty jsou jen a jen vykladače. Nikdo jiný na ně nesmí sáhnout, výjimka je jen při výkladu, když je „tazatel“ musí zamíchat.

A druhé pravidlo: vykladač si nesmí moc často sám sobě vykládat karty. Samozřejmě je v tom část sugescie, a proto se může lehce stát, že na nich může být závislý.

Já sama vykládám jen příležitostně jak soubě, tak i ostatním, vykládám ještě runy a zajímavost se celkově o tato odvětví, jako je bílá magie, kouzla, sny, apod.

Pokud by měl někdo zájem nahlédnout do své minulosti, přítomnosti či budoucnosti, stačí se poptat v 1.B na Terku:)

Samozřejmě nemůžu nic zaručit, ale párkrát už se mi povedlo něco vyložit dobře, odhadla jsem minulost a předpověděla budoucnost a vyšlo to. Ale taky to vyjít nemusí.

- oxy -



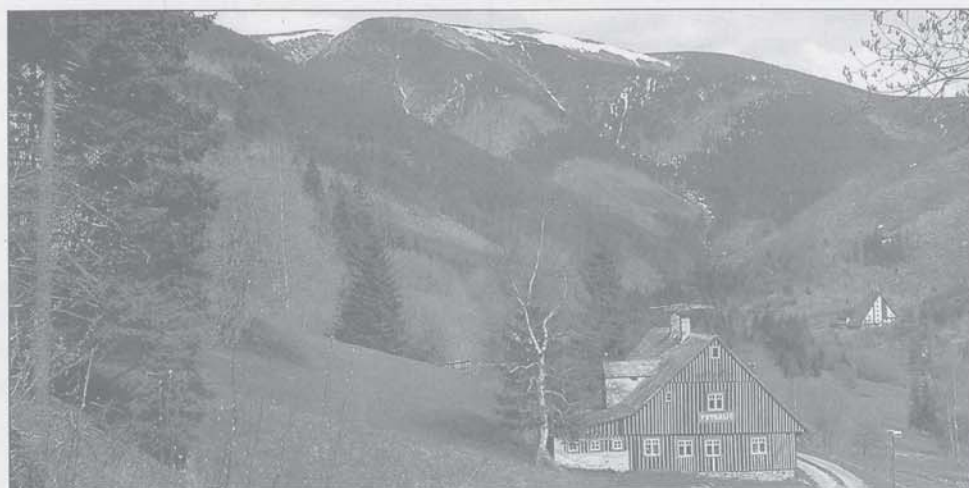
Kresba: Kuře

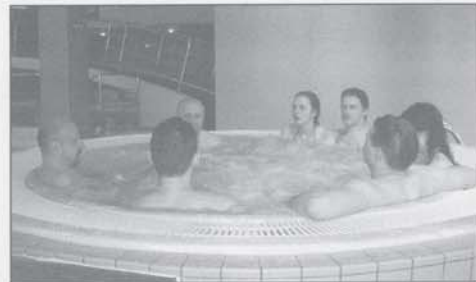


Sportovně-turistický kurz

Letošní sportovně turistický kurz se opět po roce konal ve Špindlerově Mlýně. Jak je již tradicí, skládal se z pěšáků a cyklistů. Prostě na první pohled dobrá parta. Počasí nás sice po příjezdu nemile překvapilo, ale pak se vše v dobré obrátilo a celkově mohu říci, že nám vyšlo ideálně. Chodilo i jezdilo se skvěle a starostlivost domácích neměla mezí. Jídlo bylo vynikající a v hojném množství, takže jsme se měli jako lordi. Co se týká výkonů, mohu všechny jen pochválit. Zvláště pak za výstup na nejvyšší horu České republiky - Sněžku. Kromě šlapání a chození jsme také relaxovali. V místním bazénech jsme holdovali plavání, jízdě na tobogánu, vířivce, vodním masážím a dalším vodním radovánkám. Poslední večer, dle zvyku, se konalo rozloučení s horami, které proběhlo v duchu společenských her, soutěží a samozřejmě tance. Odjeli jsme všichni, nikdo nechýběl ani nepřebýval. Jen motorce se nechtělo po vlastních, tak jsme ji svezli. Kurz se tedy celkově podařil a my se už opět těšíme na ten další.

- Máca -



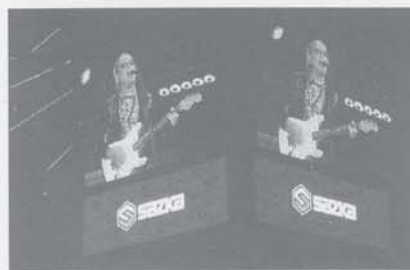


SAZKA ARÉNA

Je úterní ráno a já nemůžu samým napětím dospat. Ačkoli bych v tuhle chvíli normálně spinkala a později šla do školy, dnešní den je všechno jinak. Dneska je tu den, na který jsem se těšila. Náhoda dala, Bůh nebyl doma a já jsem dostala lístek na zatěžkávací zkoušku Sazka Arény. Jsem velký blázen do hokeje, a tak mi srdíčko bušilo o sto šest. Na cestu jsem se vydala vlakem spolu s dalšími nadšenci. V Mladé Boleslavi jsem pochopila, že lístky dostávali i příslušníci českých drah, protože vláček měl problém se rozjet. Nevadí. Na nádraží Praha Vysočany se vláček vyprázdnil a ani jsme nemuseli nic hledat, stačilo se držet davu. Čekala jsem, že hala bude vidět hned, pořád se přece říká jak je obrovská. A najednou jsem ji zahlédla. Mezi domy, zdánlivě schovaná, a přece tak obrovská. Zařadila jsem se do davu a čekala až na mě přijde řada u vstupu. Nějaký postarší pán mi vtipně sdělil, že si mě spletl s Michaelou Jilkovou (to teda pěkně děkuji). Prováděly se velké prohlídky kvůli bezpečnosti, tak jsem se docela bála o svou svačtinu z domova. Ale prošla jsem s batohem na zádech a nikdo mi nic neřekl. Asi bych mohla být teroristou, když mi vše prochází. Dostala jsem se do obrovského vestibulu a připadala jsem si jako Kelišová z filmu Slunce, seno, ta taky měla neustále otevřená ústa, když se divila. Ani jsem nečekala na ostatní a vydala jsem se hledat své místo. Pohled na poloprázdnou arénu mě naplnil zvláštním štěstím. Byla jsem



mezi prvními, a tak měla spousty času na prohlédnutí. Byl zvláštní pocit mít kolem sebe tak ohromný prostor a při představě plné haly a hokejového kotle mi naskakovala husí kůže. Po zaplnění haly jsme měli za úkol nazpívat píseň, která bude provázet celé mistrovství světa. Myslím že každý v tu chvíli byl hrdý, že on bude slyšet, i když to byla docela nesmyslná představa. Každopádně jsem měla už před koncertem pěkně vyřvané hlasivky. Po zahájení začal koncert zpěváků z muzikálu Rebelové. Ačkoli jsem příznivcem této hudby, musím říct, že mě vystoupení zklamalo. Bylo



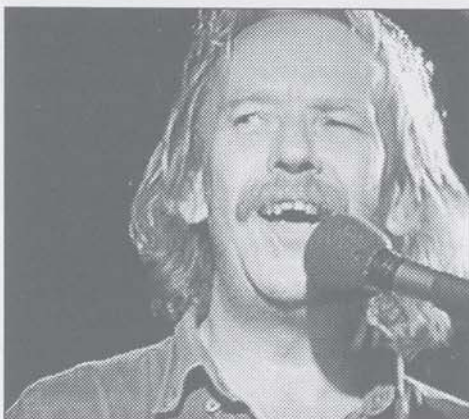
takové beze šfávy. Po Rebelech byla dvacetiminutová přestávka. Popadla jsem kamarádku a vydali jsme se do útrob haly. Naštěstí byla ochranka shovívavá a tak jsme se podívali i do míst, kam se běžně nesmí. Po přestávce přišla na řadu skupina Olympic. Sice to není zrovna má věková kategorie, ale rozdováděli celou halu. Vyzvali lidi, ať jsou tancovat a užijí si to se vším všudy. Ani já jsem neodolala a vyrazila směr pódium. Dokonce jsem si s nějakým starým trempem zatancovala na ploužák Snad jsem to zavínil já. Prostě na Olympiky se všichni lidi bavili, čímž v mých očích úžasně stoupli. Nikomu se asi nechtělo domů, a tak Janda a spol. museli asi půl hodiny přidávat. Tak jsem se naposledy ohlédla po celé aréně a doufala jsem, že se do ní zase brzy podívám.



To se mi také stalo, podařilo se mi dostat na finále hokejové extraligy, ale to už je další příběh.

- Brin -

Člověk, kterého si vážím



Jaromír Nohavica je nejspíš nejznámější folkový zpěvák u nás. Jeho písničky zná skoro každý. Hodně lidí ho také poznalo v novějším českém filmu Rok Dávla, kde hrál sám sebe po boku svých přátel, Karla Plíhala a skupiny Čechomor. Ve skutečnosti je Nohavica úplně obyčejný člověk, žádná celebrita, jak by si někdo mohl myslet. Média naopak nesnáší. Je to takový typický folkový zpěvák - ošoupané dřívky, dlouhé mastné vlasy, žádný krasavec. Netypické jsou ale jeho písně. Do každé dává kousek sebe, svých názorů a životních postojů. Dříve byl v jeho písních cítit odkaz jeho velkého vzoru - Karla Kryla. Občas je těžké dokousat se k jádru písničky a pochopit, o čem to vlastně zpívá. Texty totiž dokáže dokonale „zašifrovat“ neuvěřitelnými metaforami a přirovnáními. Skvělé jsou i jeho koncerty. Mezi písněmi například hovoří přímo s lidmi v sále a vypráví nejrůznější historky. Je to prostě skvělý člověk, který má smysl pro humor a umí brát život s nadhledem. O. Suchý, 1.S



SPATŘIL JSEM KOMETU

JAREK NOHAVICA

1. **Ami** Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi zmizela jako laň **G7** u lesa v remizku,
C v očích mi zbylo jen **E7** pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem
my už tu nebudem, ach pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat

R: **Ami** O vodě, o trávě, **Dmi** o lese,
o **G7** smrti, se kterou smířit **C** nejde se, **E7**
Ami o lásce, o zradě, **Dmi** o světě
a **E7** o všech lidech, co kdy žili na téhle **Ami** planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvážná tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný ji zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

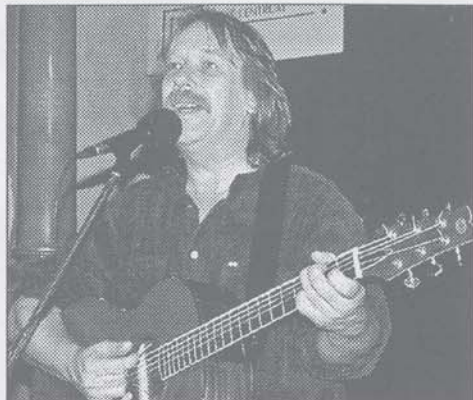
HALÓ HALÓ

JAREK NOHAVICA

- Haló! Haló!
- Co se stalo?
- Kolo se mi polámalo
- Jaké kolo?
- Favoritka, přeletěl jsem přes řídítka
- Co jste dělal?
- Blbnul jsem do příkopu zahnul jsem
- Proč jste zahnul?
- Pršelo a kolo mi ujelo
- Kolik mrtvých?
- Všichni živí, zastavil jsem o kopřivy
- A co chcete?
- Vlastně nic, jenom jsem vám to chtěl říct.

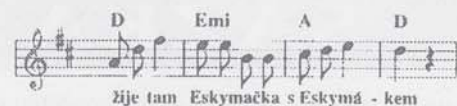
JAREK NOHAVICA - TŘI ČUNÍCI

Jarek Nohavica je mi sympatický jak svou image, tak písničkami. Jeho texty jsou totiž převážně o přírodě a zvířátkách, což je mi blízké. Navíc jsou vtipné a dobře rýmující. Na albu TŘI ČUNÍCI, které se odehrává na vysokoškolské půdě, zpívá Jarek skoro v každé písničce o nějakém zvířeti. O zajících, lachtanech, kozlovi, svém psovi, delfínech a také zde nechybí šnečí blues o smutném osudu jednoho šneka, který narazil do hříbu. Téměř na konci alba se objeví písnička vám nejznámější - TŘI ČUNÍCI ("UIUIUIUIUI"). - les -



GRÓNSKÁ PÍSNIČKA

JAREK NOHAVICA



Mají se bezvadně vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc.
Na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den.

Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky.
Medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není.

Pokaždé ve středu, přesně ve dvě,
zaklepe na iglú hlavní medvěd.
Dobrý den mohu dál na vteřinu,
já nesu vám trochu ryb na svačinu

V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
smíchem se otrásá celé iglú,
medvěd jim předvádí spoustu figlů.

Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměru.
My bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma.

Rozhovor s děčínskou skupinou KRUHOVÁ ZÁLEŽITOST



Kresba: Kuře

Hardcorová kapela KRUHOVÁ ZÁLEŽITOST

je ve svém domovském městě poměrně známá, ale za hranicemi Děčína o ní asi nebylo moc slyšet. Proto přinášíme v tomto čísle menší rozhovor se dvěma členy: Dušanem Drahošem (kytara) a Martinem „Kůčou“ Kučerou. Další členové kapely jsou: „Bedla“ Jiří Sedláček (baskytara), „Siky“ Ondřej Sikora (zpěv, texty) a „Pešán“ Ondřej Pecha (bicí).

Jak dlouho už spolu hraje?

D: Rok a půl. Bez našeho zpěváka Sikiho asi rok a půl.

Koho napadl název Kruhová záležitost?

D: Na základní škole v Březovce nám jednou učitelka angličtiny Horáčková vysvětlovala něco na mapě. Bylo tam náměstí a ona si nemohla vzpomenout na slovo náměstí tak řekla kruhová záležitost. A mě to nějak utkvělo v hlavě a napadlo mě, že by to byl dobrý název kapely.

Hrajete hardcore, posloucháte hodně tenhle styl?

D: Já určitě.

M: Já poslouchám skoro všechno.

Jaký kapely vás ovlivnily? Máte nějaké vzory?

Dušan: Caliban.

Martin: Já nevím jestli tebe Caliban, ale já jsem je začal poslouchat až tak po roce.

D: Ale nedá se říct, že by nás přímo nějaká kapela ovlivnila.

Prostě všechno vlastní?

D: No určitě

A kdo vám píše texty?

D: Zpěvák Siki.

A muziku? Všichni dohromady?

D: No, většinou buď já, nebo tady mistr Kučera přijde s nějakým rifem na kytaru a to potom nějak rozvineme.

M: Nebo to někdo sprasí, takže se to nakonec úplně předělá.

D: Prostě se přinese nějaký nápad a společně na tom zapracujeme a postupně se dopracujeme k cíli.

Vy jste teď nahrávali CD, kde jste ho nahrávali?

M: To ti řeknu naprosto přesně, bylo to u Náchoda v Hronově.

Na tom CD je 5 písniček, máte ještě nějaký další?

Jo je tam 5 písniček a ještě máme některý další. Máme nějaký cover verze písniček, co jsme tak ze srandy předělali, ale ty už nehrajeme. Takže teď jich hrajeme asi 11. Navíc ty skladby jsou 5 minutové, takže to vyjde na dlouho.

Jak dlouho jste nahrávali CD?

D: Tři dny, ale bylo to dost na rychlo. Říkali

jste si, že na těch 5 písniček by to chtělo 5 dní. Na písničku jeden den.

A jste spokojení?

D: Mohlo by to být lepší. Ale dobrý, čekali jsme, že to bude horší.

Dá se deska koupit ještě někde jinde než na vašich koncertech?

D: Myslim, že to Siky dával do jedny prodejny v Praze.

A jak často zkoušíte?

M: Teď vůbec.

D: Normálně když jsme zkoušeli, tak to bylo jednou dvakrát do tejdne. Ale teď není moc čas.

Chystáte se teď v létě hrát na nějaký festival?

D: Na festáky ještě nejezdíme. Ještě nejsme tak známí, aby nás zvali.

M: Jedeme do Žlebu.

D: Jo moment, ve Žlebu je festák. Ale na nějaký větší festivaly nejezdíme a navíc přes léto samostatný koncerty neděláme, protože jsou lidi na prázdninách.

Nejvíce hrajete asi v Děčíně?

D: Určitě.

A máte ještě jiný záliby mimo kapelu?

D: Jo, ještě jiný kapely.

Kolik máš kapel?

D: Malej jazzband, Velkej jazzband, Jazový trio a Jazzový kombo.

A ty máš taky nějakou další kapelu?

M: Já mám taky kapelu a té říkám Sám pro sebe.

D: Ale s ní se nikde neukazuje.

M: To já si hraju jen tak doma.

Jak dlouho hrajete na kytaru?

Oba: Na elektrickou tak tři roky a na akustickou tak šest sedm let.

A ostatní kluci z kapely? Jak dlouho hrajou na svoje nástroje?

D: Jirka na baskytaru tak tři roky. A Ondřej na bicí od té doby, co jsme začali hrát. Dost se zlepšil.

A jak jste se dali dohromady?

D: Vlastně to vzešlo z předchozí kapely, ve který jsem hrál na základce. Postupně z ní odešlo pár lidí a já jsem přivedl nový a nakonec se přidal náš zpěvák Siki.

Díky za rozhovor a chtěli byste něco vzkázat fanouškům?

D: Ať choděj na koncerty.

M: A kupujou si naše CD.

Kapela Kruhová záležitost má také webové stránky (momentálně ve výstavbě):

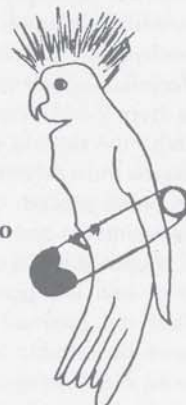
www.kruhovazalezitost.wz.cz

B. S. Savage

PaPaGájŮV HLaSaTEL

Milí čtenáři,

malým nedopatřením
vypadl v minulém čísle
Bezevšeho
text k článku
Papagájův hlasatel,
proto je zařazen v tomto
čísle.



Je od HOUBY

a jmenuje se

Hledáte dokonalost.

HLEDÁTE DOKONALOST

Hledáte dokonalost, názorovou čistotu, jak najít další důvod, co nejvíc se nám vzdálit,

zmatení všichni tápete někde ve tmě, abyste se chytrostí nezačali dávat.

Svobodu ztrácíte v nesmyslných pravidlech,

namyšlená póza jen samej paradox, arrogance nemá místo, kde byste chtěli být, proberte se konečně bylo toho dost.

Vůle k spojení mizí,

násilí je nám cizí,

to už není náš boj.

REF: Tak sami vstávejte a všem to nandejte, chraňte svůj názor svobodný, ale pozor na to jak, a nikdy nespojte Punk s násilím a rasismem a svinstvím podobným.

Hledáte snadný cíle, bezdůvodný násilí, nám dlouhý vlasy vůbec, vůbec nevdá zbytečný provokace, agresivní chování, společný názor snadno nahradí.

Nezměníte stav, vy vynálezci pravd, nezměnil ho režim, nezměnil ho čas, bezesporu máte právo na svůj ideál, braňte ho a bojujte radši bez nás.

ALBUM: ... ať von zacvrč!

vybrala - Lincy -

PUNKZVÁNKA

Jelikož se blíží konec školního roku a tím i žáky tolik oblíbené prázdniny, chci vás tentokrát pozvat na

srpnový ANTIFEST,

který se koná

6. - 8. 8. 2004 ve Svojsčích u Přelouče.

Vystoupí na něm

české i zahraniční punkové kapelky.

Např. N. V. Ů., SEX DEVIANTS,

TOTÁLNÍ NASAZENÍ, ANTIDOTE INI,

THE CRACK IUKI,

ONE MAN ARMY (USA).

- Lincy -

RECENZE

Byl jsem Saddámovým synem - Látíf Jahjá

Látíf byl obyčejný irácký voják, kterého si vyhlédl Saddámův syn Udaj, protože si byli neobyčejně podobní. Musel mu tedy dělat dvojníka, ačkoli to bylo proti jeho vůli. Že je život v Íráku tvrdý, ví asi každý, ale tato kniha mě dostala svou zrůdností. Chvillemi člověk musí odvracet zrak, aby vydýchal to, co právě přečetl. Udaj byl člověkem, který nevybíravým způsobem učil lidi poslušnosti, otopoval jejich city i myšlení. Nebylo mu proti srsti lidí ponižovat, on se tím bavil. Také rád prožíval sexuální orgie a dívka, která ho odmítla zaplatila životem. Kniha je na čtení poměrně těžká díky cizím jménům, ale pokud vás zajímá, kam až je člověk schopen zajít...

- Brin -

POSLEDNÍ SAMURAJ

Nedávno jsem byla v kině na filmu Poslední Samuraj. Natočil ho režisér, producent a scénárista Edward Zwick (Legenda o vášni). Tento film, který se odehrává v Japonsku na počátku války mezi císařem a samuraji, mě velice zaujal. Především scéna, ve které se Katsumoto sám probodne dýkou. Americký kapitán Nathan Algren (Tom Cruise) je najat císařem, aby vycvičil japonské vojáky k boji s posledními samuraji. Hned při prvním střetnutí je však Nathan zajat samurajem Katsumotem (Ken Watanabe), který ho odveze do své věznice. Nathan se seznámí s kulturou a stylem života samurajů a stane se jejich obdivovatelem. Jenže závěrečná bitva se blíží a Nathan se bude muset rozhodnout, na čí stranu se přidá... Takže běžte na to, stojí za to.

- xxx -

Recenze na knihu Pán Prstenů
v Rudém právu z roku 1977

Jde o další útok proti socialistickému zřízení. Říše zla, z níž se valí popel a dým, je průhledně umístěna na východě, obrazem dělnické třídy, která jednotná v potu tváře buduje těžký průmysl, mají být odporní a zlí skřeti. Samozřejmě že synáček z buržoazní rodiny nemůže vidět na těžké práci nic krásného a povznášejícího. Obyvatelé západu - zemí oplývající mlékem a strdím - elfové (neboli aristokracie), lidé (buržoazie) a hobiti (statkáři) žijí naopak v blahobytu (aniž je vysvětleno, odkud jej získávají) a jedině, co je trápí, je „hrozba“ z východu. „Síly dobra“ zde představuje sbírka představitelů těchto reakčních kruhů, jejichž ruce se nikdy nedoktly pořádné práce. Jejich vůdcem je Gandalf, šéfiteř zpátečnické ideologie, s jejíž pomocí udržuje obyvatelstvo v nevědomosti a strachu před pokrokem.(...) Není pak divu, že Saruman, zastánce utlačovaných a přítel pokroku, je prohlášen za zrádce a jeho sídlo je zničeno bojůvkou fanatických zpátečníků. Když pak šíří

socialismus v Kraji, je chycen a bez soudu potrestán hobity, podporovanými a placenými kapitalistickou mocností Gondorem.(...) Ale socialismus se naštěstí nedá zničit hozením jakékoli své relikvie, i té nejposvatnější, do ohně. Drž se, Mordore, obklíčený nepřátelskými reakčními sousedy.

METALLICA
ST. ANGER

Kapelu Metallica poslouchám pět let. Poslední dvě alba, která vydaly, byla velmi dobrá, ale ST. ANGER je jejich největší propadák.

Z celého CD je jediná písnička, která mě zaujala. Metallica mě velmi zklamala. Na ST. ANGER byly všude billboardy, v časopisech plakáty a všechny sdělovací prostředky desku chválily, ale po jejím vydání na trh se po Metallice slehla zem. A není divu.

- kuň -

HLAVNĚ STRUČNĚ

Vážená matko, přes všechna rozhodování, přemýšlení, fakta, uvažování a spekulace bylo nakonec v mé mysli rozhodnuto (musela totiž být vzata do úvahy všechna všemožná rizika týkající se náhlé změny tlaku, teploty země, teploty vod a povodí, a tudíž i celkové změny počasí, s nímž je spojeno nebezpečí neočekávaného přísunu mračen na naše území, z toho přirozeně plyne, že by mohlo pochopitelně začít pokapávat a z mírného pokapávání vzejít mrholení či dokonce déšť, tudíž by bylo přímo ohroženo mé zdraví - jestliže bych tedy v dobu výkonu mračen byla přímo zastížena na otevřeném - před vnějšími vlivy nechráněném - prostanství - a mé důležité rizikové orgány, průdušky a hlavně mozek - by teoreticky mohly utrpět dlouhotrvající újmu. Dále pak hrozí také nějaká pravděpodobnost, že mě, jakožto chodce, přejezdě auto, spadne na mě z větší či menší výšky květináč z balkónového prostoru nějakého nedůsledného souseda při mém vycházení ze vchodu našeho panelového domu, dále je určitá pravděpodobnost mého omylného a zatraceně špatně načasovaného pádu do louže, směsi bláta a listí, či pouze bláta, Mandavy nebo páchnoucího rybníčku, a nelze vyloučit ani pravděpodobnost potkání někoho z našich postarších a třeba i negativně naladěných učitelů či mistrů. Ale to bychom měli ten nejmírnější případ ze všech těchto uvedených případů. Ještě jsem musela hluboce uvažovat nad dalšími nebezpečími spojenými s cestou z domu a později zpět do domu, tedy domů, ale tu se s nimi zbytečně nebudu rozepisovat a ovšem také Vás unavovat a zdržovat).

Takže po tomhle všem a ještě mnoha jiném, drahá a vážená matko, si Vám dovoluji oznámit, že jsem si dovolila odkráčeti do kulturního domu.

Vaše druhorozené dítě
Šárka Kolářová

LISTÁRNA

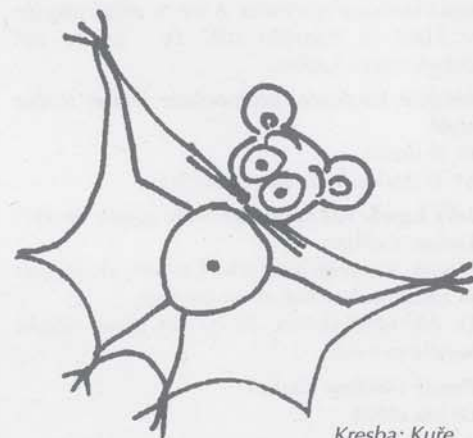
Vážená redakce,

už dávno jsem se rozhodla, že rozhodně něčím přispěju do našeho školního časopisu. A tak jsem nejdříve nakreslila několik karikatur. Daly mi hodně práce, ale jsem s nimi maximálně spokojená a doufám, že se Vám budou také líbit a k něčemu hodit do Bezevšeho. Už dávno mi p. uč. Šabatová řekla, že bych mohla nějaké zkusit nakreslit. Ale, i když už byly hotové, nechtěla jsem je Vám dát samotné. Tak jsem vymyslela ještě básničku, a jednou jsem taky mamce napsala trošku delší vzkaz, abych si z ní udělala legraci. Jí se ale můj vtípek líbil tolik, že mi řekla, ať ho určitě dám do Bezevšeho.

A tak Vám svoji tvořivost předávám a doufám, že se Vám vše zalíbí a Bezevšeho tak bude opět o nějaký ten příspěvecěk bohatší.

s pozdravem Šárka Kolářová

P. S. Velice se mi líbí Vaše práce i příspěvky žáků našeho učiliště, to je pak hned na jiné úrovni. Vždy se dobře pobavím i dozvím zajímavé věci.



Kresba: Kuře

NETOPÝREK

Patří mezi letouny, jediní savci, kteří dokážou aktivně létat. Přes den odpočívají v jeskyních, dutých stromech, starých domech, zavěsí se za jakýkoliv výčnělek, zabalí se do létací blány, takto přečkají i zimu. Během zimního spánku jim může poklesnout tep (srdeční) z 700 až na 4 za minutu, počet vdechů z 400 na 5 a jejich tělesná teplota je 2°C. Živí se hmyzem, plody, nebo rybkami. Ve tmě se skvěle orientují, takže snadno uloví komára, vydávají nosem a pusou neslyšitelné zvuky, které se odrážejí od hmyzu. V pohorských oblastech žije netopýr ušatý a ve městech netopýr velký (rozpětí křídel 35 - 45 cm), páří se na podzim, i když vajíčko se oplodní až na jaře. Po 55 - 70 dnech se narodí mládě. Ihned saje 3 - 4 týdny, potom už loví hmyz. Denní spotřeba je lok potravy. Za léto spotřebuje 1,8 kg hmyzu.

- oxy -

PRO ZÁBAVU

CHUDINKA ŠNEČEK

Sakra, zašlápl jsem tedka šnečka,
to snad byla boží léčka,
vždyť mám kecky nový
a svědomí hrozný!
Sakra, ze šnečka je pěkná břečka,
říkám si furt do kolečka,
že ty kecky byly dobrý,
drahý, bílý, kenvelový!
Sakra co teď ještě můžu
kvůli šnečkovi udělat?
Snad jen koupit rakvičku
a do ní „Šneček“ vyřezat!
Pohrbím ho a potom koupím savo,
z těch kecek to nesleze samo!
Šnečku, promiň, zrovna jsi papal, vím,
na dálku nevidím,
ani pampelišku nespátřím!
Ale už se stalo, neboj,
mým keckám to taky dalo!
Sakra, zašlápl jsem před chvíličkou
šnečka,
je z něj jakási mini břečka,
k tomu ty kecky
blbý, už mě z toho bolí kečka!
Jdu domů, pustím si film o E. T.,
a kašlu na tu hrůzu z dneška,
na kecky, rakvičku,
savo i chudinku šnečka!

Šárka K., 2.B



HÁDEJ, HÁDEJ HADAČI

Víte, jak odstranit bolest zubů?
Bosou nohou pořádně nakopnout
žebrování radiátoru.

*

Kdy bude v Evropě doopravdu zle?
Když Číňané začnou jíst rýží lžící.

*

Víte co je 20 žabiček a jedna ropucha?

Tchyně věší záclony.

*

Jaký je rozdíl mezi běžícím a letícím králíkem?

Ten letící má na sobě orla.

*

**Co je - ošklivý, ošklivý, ošklivý,
ošklivá, ošklivá, ošklivá, ošklivá,
ošklivá?**

Kelly Family.

*

**Co udělá blondýnka,
když ráno vstane?**

Oblékne se a jde domů.

*

Co je to polibek?
Vertikální vyjádření touhy
po horizontální poloze.

*

**Jak se říká ženám,
které odmítají antikoncepci?**

Maminky.

KAREL PLÍHAL

NAJEŽENÝ KOMÁR

Sedí komár na okně,
vypadá dost barokně.



VEDOUcí

Pionýrská vedoucí
spadla pod vlak jedoucí.
Skočte děti pro líh,
spálíme ji v polích

*reakce RR - I osud pionýrské vedoucí
může být totožný s obyčejnou českou
čarodějnici. Co mají asi společného?*



ŠNEČEK

Šnečku, šnečku, vystrč růžky,
dokud držím v ruce nůžky.
Uděláme šmik, šmik, šmik,
neboj nejsem labužník.



O VOSÁCH

Opuchlý před hnízdem vosím,
říkám vosám: „Další, prosím“.

vybrala -éro-

HULIČSKÁ III.

Opuštěnou přírodou hulič šel,
poslední sirku v kapse měl.
Ani jednoho práska si nedopřál,
neboť krutý, prudký vítr vál.
„Prosím, bože, dej mi oheň!“,
přitom se země dotkla jeho kolen.
A tak bůh z nebe sestoupil,
v tu chvíli vítr ustoupil.
V jedné ruce mu oheň plál,
v druhé fajfku ládoval.
Tak stalo se, že si hulič zahulil
a v tu chvíli v boha uvěřil.

R.

MALÝ HUDEBNÍK

Já jsem malý hudebníček
strunky vážu na kolíček
natáhnu je, pěkně sladím
housličky pak smyčcem hladím.

A já smyčcem: fidli, fidli!
a housličky: tydli, tydli!
samý hovor, já sot šum
tydli! tajdy! tydlidum!

M.

Osmisměrka

Je to černý a smrdí to po karamelu. Co je to??Dozvíte se v osmisměrce ----- SUPERSTAR, PĚCHOTA, ANIČKA, STANDA, KUBÁT, BABIS, PRAXE, ROMINOR, BARVA, RAMENO, PALEČEK, RUKA, TULÁCI, SOVA, SYSTĚM, KELT, VÁHA, VRTĚT, KÁVA, SKOK, RÁDIO, START, ČESAT, MATKA -----	S	T	A	N	D	A	E	X	A	R	P	
	Y	U	O	B	A	B	I	S	O	V	A	
	S	L	P	Ě	C	H	O	T	A	H	O	K
	T	Á	A	E	Ř	A	E	N	L	Ý	U	
	É	C	L	D	R	O	M	I	N	O	R	
	M	I	E	T	A	S	E	Č	I	B	P	
	A	A	Č	Á	M	A	T	K	A	A	Á	
	H	B	E	B	E	E	L	A	T	R	D	
	Á	I	K	U	N	T	Ě	T	R	V	I	
	V	K	S	K	O	K	K	Á	V	A	O	

PRO POUČENÍ

V minulém čísle jsme se mohli dočíst o různých druzích rytířských soubojů, konaných ve snaze získat ruku své vyvolené. Zůstaňme tedy i v tomto čísle v dávných časech a přibližme si další hojně užívanou zbraň, nesmrtelnou sekeru, která paradoxně kdysi zabíjela a dnes se stala nezbytným pomocníkem pro přežití.

P. S. „Čundráci“, nezapomeňte si přibalit každý svou sekeru! Dostatek slunných dnů a žádné mozoly Vám všem přeje - éro -



kresba - kůň -

SEKERA

Sekera je jedním z nejstarších nástrojů, který se záhy stal i zbraní. U starých Řeků byla sekerka považována za zbraň barbarů a nevhodnou pro správného bojovníka. Ani u mocných Římanů nenajdete jedinou zmínku o sekyře, jako zbraní, ale pouze jako nástroji k opracování dřeva. Ale sekerka byla velmi dobrá a nebezpečná zbraň. Používali ji Vikingové, Kelti a všechny takzvané „barbarské kmeny“.

První sekery byly jednosečné, později se začaly používat dvousečné, které měli v oblíbě seveřané.

Sekera byla sice těžká a mohutná, ale velmi destruktivní. Závěrem lze říci jedno. Sekera i přes různé stylové změny a úpravy je stále stejná a její využití víceméně také. Všechny armády sekery používají. Pouze se z části výzbroje přesunula do části výstroje. To ovšem nevylučuje možnost jejího použití k likvidaci nepřítele na blízkou vzdálenost v případě nedostatku munice nebo ve snaze způsobit co nejmenší hluk.

- kůň -

V budově soudu
se konalo
přelíčení



Příčinou
lodního neštěstí
byl palený výř.



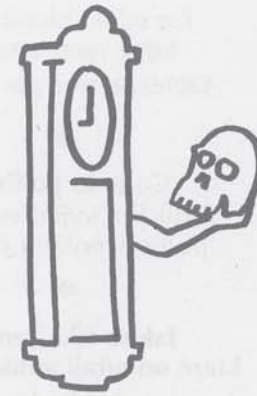
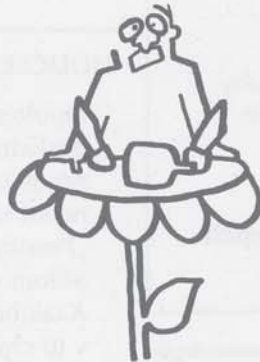
Měl tak
křídla!



Sinová
pochoutka



já jsem
rychl.



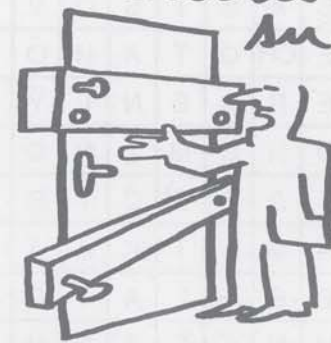
Bíl, ů...

Jako pohřbava
domorodcům
slouží



bili.

Přibili
su



nové dveře

Skleníkové
rostliny
je nutné



opilovat

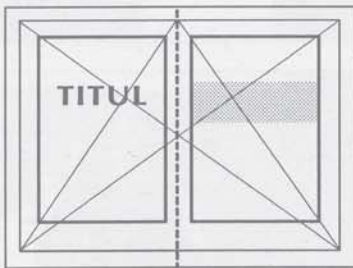
ÚPRAVA AKCIDENČNÍCH TISKOVIN

Není nikterak lehké psát o tomto tématu, ostatně jako o všech podobných, kde neplatí jednotné a neměnné zásady. Psát tak o korekturních znaménkách, barevných prostorech, kritériích tisku nebo knižních vazbách, kde je vše definováno a dá se opřít o "použitou literaturu". Nicméně se o to pokusím, protože i tady musí platit určité zásady.

Grafická úprava tiskovin je výtvarný obor, jehož těžiště se soustřeďuje na grafické návrhy a ovlivnění estetického vnímání. Původně pod pojmem typografie byla chápána uměleckořemeslná práce sazeče. Samostatným výtvarným oborem se typografie stala v důsledku děly práce průmyslové polygrafie. Dnes ji chápeme jako uspořádání textu včetně všech dalších složek, při respektování technických požadavků výroby. Hranice možnosti zpracování se posouvají s možnostmi technologického vybavení a nejedná se již jen o tiskovou podobu grafiky, ale stále více je směřována i do oblasti mediální prezentace. Přes vývoj techniky bude vždy výsledek ovlivňovat člověk. Na jeho schopnostech bude záviset, zda si akcidenční tiskoviny zachovají prvky grafiky a estetiky. Proto se musíme neustále učit na všech dobrých příkladech a zároveň umět posoudit všechny psuedotiskoviny - stačí se podívat do poštovních schránek.

V počátku zrodu každé akcidence je výtvarná idea, kterou realizujeme pomocí výtvarných prostředků (text, fotografie, značky, linky, plochy...). Na výtvarnou ideu navazuje náčrtek (skica), která se stává prvním grafickým záznamem určité myšlenky. Obvykle jeden náčrtek nestačí, je třeba ho obměňovat, dotvářet a hledat varianty konečného řešení. Přesné propracování náčrtku do všech detailů nazýváme návrhem. Pro náročné akcidence jako je katalog, vícestránkové prospekty, kalendáře ap. je nutné zpracovat maketu.

Při úpravě akcidenčních tiskovin začínáme volbou formátu, ten by měl odpovídat nejen rozsahu a použití tiskoviny, ale především požadavku zákazníka. Po zvolení formátu určíme postavení kresby na papír. Jde o základní úkon před vlastním grafickým řešením. Můžeme postupovat pomocí stoletím ověřeného systému zlatého řezu (zlatý sek), který je konstruován pomocí uhlopříček a určuje postavení kresby pro dvoustranu. Tato konstrukce nám zároveň určí ideální postavení hlavní řádky - titulku. Můžeme zvolit i další postupy pro umístění kresby na papír, při ctění zásady, že tiskovina nesmí "padat". Na takto připravené stránce se můžeme začít realizovat. Prvotním úkolem je volba způsobu řádkování textů. Zvolíme si takový, který zvládneme a který tiskovina unese - pamatujeme si, že není vhodné vzájemně kombinovat více způsobů řádkování v jednom dokumentu. Musíme citlivě respektovat souvislost textu i gramatická pravidla. V řádcích se vyhýbáme dělení a nevhodně působí i spojky a předložky na koncích řádků.



Příklady základních způsobů řádkování:

Úprava na střední osu	Úprava na levý a pravý praporek (lze vzájemně kombinovat)	
Mistrovství Evropy v kopané Portugalsko 2004	Mistrovství Evropy v kopané Portugalsko 2004	Mistrovství Evropy v kopané Portugalsko 2004
Úprava na zarážku	Stupňovitá zarážka	Volné řádkování
Mistrovství Evropy v kopané Portugalsko 2004	Mistrovství Evropy v kopané Portugalsko 2004	Mistrovství Evropy v kopané Portugalsko 2004
Úprava na mimostřední osu	Úprava do bloku	Úprava do obrázců
Mistrovství Evropy v kopané EUROPEN FOTBAL CHAMPIONS 2004 Portugalsko	Mistrovství Evropy v kopané - 2004 EUROPEN FOTBAL CHAMPIONS 2004	Mistro- vství Evropy v k o p a n é Portugalsko 2004

Písmo je nositelem myšlenky a charakteru tiskoviny. Harmonického působení písma dosahujeme použitím písma jedné rodiny. Vhodně může také zapůsobit kontrast v použití písma, to však vyžaduje více zkušeností a typografického citu. Platí, že písmo musí být jednoznačné a čitelné. Stupeň velikosti písma závisí na ploše, kterou máme k dispozici, a na množství textu, velikost písma je rovněž ovlivněna barevností a velmi důležitá je i vzdálenost, z níž bude text čten. Není však důležité zaplnit formát tiskoviny textem, nechme působit plochu. Velikost písma, proporce, kresebnost a barevnost může výrazně podpořit význam předávané informace. Rozdílně též působí malé litery (mínusky), verzálky či kurzíva. Letáček pro kosmetický salon nebude lákat písmem bezpatkovým v černé barvě a naopak těžko někdo uvěří nabídce stavební firmy provedené kaligrafickým písmem ve fialové barvě. Pro promoční oznámení strojní fakulty využijeme úspěšně groteskové písmo a promoce na UK humanitního zaměření jistě snese klasické antikvové písmo v lomeném barevném provedení - ani toto však není dogma. Alergicky na mě působí písma nevhodně elektronicky upravovaná, ztrácející čitelnost, písma stínovaná a dutá, především v základním textu. I tady totiž platí, že méně znamená mnohdy více. Jistě jsem nepostihl všechny aspekty dobře řemeslně zpracované typografie, ale i to málo pokud uvizne v paměti, snad napomůže vyvarovat se základních nedostatků akcidenční tvorby.

Ivo Šabata

polygrafický slovník

Fournier P. S. - francouzský písmolijec a zakladatel typografické měrné soustavy. Vycházel z pařížské stopy, kterou rozdělil na dílky a ten nejmenší pak nazval typografickým bodem. Roku 1737 sjednotil nejen rozměry, ale i terminologii. Později zavedená metrická soustava přepočtla, že 1 typogr. bod = 0,3759 mm.

Faktor zvětšení (zmenšení) - uvádí o kolik má být vytvořený obraz změněn oproti předloze. Faktor je dán výstupní velikostí dělenou originální velikostí. Příklady:
originál 6x6 cm zvětšený na 12x12 cm = $F 2 = 200\%$
originál 6x6 cm zmenšený na 3x3 cm = $F 0,5 = 50\%$

Faksimilie - Fac simile (latinsky znamená "udělej podobně"). Věrná napodobenina originálního textu nebo ilustrace tiskem, umožňuje seznámení s originálem s minimálním reprodukčním zkrácením.

Filigrán - také průsvitka nebo vodoznak. Původně ochranná značka výrobce papíru. Značka prosvítající papírem, určuje místo výroby.

Frontispis - sudá strana knihy stojící oproti hlavnímu titulu. Dříve býval součástí téměř každé knihy v podobě grafiky, ilustrace, mediantiny ap. Dnes může jako frontispis sloužit portrét autora, častěji však celostránková ilustrace nebo fotografie vztahující se k obsahu knihy. Své uplatnění našlo i spojení frontispisu s hlavním titulem a vytvoření titulní dvoustrany.

Formát papíru - je plošný rozměr archu papíru udaný šířkou a výškou v milimetrech a platí, že první rozměr udává vždy základnu (šířku). Všechny formáty normalizovaných řad jsou si geometricky podobné - mají stejný poměr stran $x:y=1:\sqrt{2}$. Hlavní řada A vychází z plochy 1 m² při zachování poměru stran: $x=841$ mm, $y=1189$ mm. Řada B vychází ze základny 1 m: $x=1000$ mm, $y=1414$ mm. Další formáty řady vznikají postupným půlením delší strany (liché mm se odpočítávají).

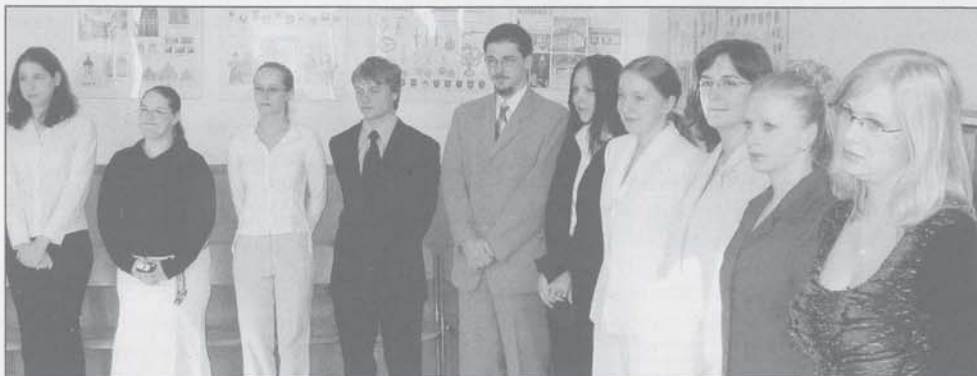
Fotopolymery - jsou plasty s hliníkovou nebo ocelovou podložkou, citlivé na světelné nebo ultrafialové záření. V místech, kam záření dopadá, mění polymer svou povahu a dává tak základ pozitivnímu obrazu. Následuje vyvolání, či spíše „vymývání“ vodou a utvrzení vrstvy dalším osvitem. Kopírovacím podkladem je stranově správný (čitelný) negativ.

Flexotisk - jde principiálně o tisk z výšky. Používá pružnou tiskovou formu a vodou ředitelné barvy. Významné uplatnění má flexotisk v obalovém průmyslu. Tiskové formy se připravují fotochemickou cestou. Zřídkka se používají metody stereotypie (gumotypy), naopak se prosazují technologické postupy CTP.

Fraktura - forma gotického písma, vznikla kolem roku 1470. Stala se nejrozšířenějším německým tiskovým písmem až do konce 18. století.

Fraktura

Sestavil Ivo Šabata



MATURITY 2004 - 2.G



Foto: Mgr. Martin Macek